
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Interview met Susan

Bloomfield 6

Uitleg over de Paaskaars 10

Lectorentraining 5

CMERK in Amersfoort 13

KERKDIENTEN

2 april om 19.30 uur -

Hannah Westerink

3 april om 19.30 uur -

Hannah Westerink

5 april: Pasen - Hannah

Westerink

12 april – Paul van der Harst

19 april: Ruimteviering (zie
toelichting)

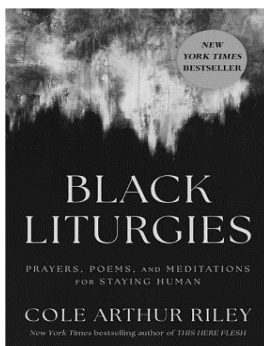
26 april - Hannah Westerink

TER OVERWEGING

VASTEN EN BEVRIJDING

Op het moment van schrijven is het 11 maart, midden in de vastentijd. Wanneer de Johannesbrief uitkomt is het bijna Pasen. Mijn overweging gaat vooral over de veertigdagentijd. Deze tijd ziet uit en verlangt naar Pasen. Het verlangen naar bevrijding klinkt overal in door, een verlangen dat niet stopt bij Pasen. En die bevrijding zelf, die moet' steeds opnieuw gebeuren.

Ook tijdens deze veertigdagentijd kwam ik weer uit bij de woorden van Cole Arthur Riley. Voor nu een tekst over vasten en bevrijding, waar zij aansluit bij de tekst uit Jesaja 58: 6-11.

Er bestaat meer dan één soort woestijn. Er is de woestijn van de ziel; een vaak eenzame, pijnlijke plek. Er is de woestijn van de wereld; een plek waar woorden van liefde overal zijn, maar mensen honger naar liefde omdat de imitaties van liefde die onze samenleving doordringen ons leeg, pijnlijk en hongerig achterlaten.

Dr. Wilda C. Gafney

Gehoord in de woestijn

Zou je veertig jaar kunnen zwerven als dat vrijheid betekende? Als je luistert, kun je ze nog steeds horen kreunen, zij die gered werden, om er vervolgens achter te komen dat vrijheid nooit zo gemakkelijk te verkrijgen is. Bevrijding is een pad gekenmerkt door onzekerheid, dorst en verdriet om alles wat verloren ging tijdens de revolutie. In Exodus worden we geconfronteerd met een God van langzame redding. Toen de strijd in de woestijn duidelijk werd, begonnen zelfs de Israëlieten zelf te verlangen naar de slavernij onder Farao. Hoe sterk is de greep van zekerheid; om met helderheid te weten wat er komen gaat, hoe verschrikkelijk en eenzaam dat lot ook mag zijn.

Misschien wist God dat een deel van bevrijding is, om alles onder ogen te zien waar je meer naar verlangt dan bevrijding zelf. Zul je uitschreeuwen van verlangen naar de ketenen die je ooit gevangen hielden? De wildernis, de woestijn, is onbekend terrein en als mensen zijn we geneigd om opzettelijk te vergeten. We vergeten liever en keren terug naar slavernij dan dat we ons herinneren en ons in het onbekende waden. We worden gevoelloos, verdoofd.

Assata Shakur schreef: "Mensen wennen aan alles. Hoe minder je aan je onderdrukking denkt, hoe meer je tolerantie ervoor groeit. Maar om vrij te worden, moet je je er scherp van bewust zijn dat je een slaaf bent."

En hoe vrijer iemand wordt, hoe luider zijn honger naar bevrijding wordt. Alle valse verlangens die over dit voornaamste verlangen spraken, beginnen te verstommen.

Hoe klinkt jouw honger? Wat zijn de fluisteringen van verlangen die jou drijven?

Veertig dagen lang, voorafgaand aan de herdenking van de dood van Christus, herdenken we onze ketenen, wat ons vasthoudt. We maken ons thuis in de wildernis, in de woestijn; de liminale ruimtes waar bevrijding is onderdrukt en verwaarloosd. Solidariteit met allen die lijden: de ontheemden, de onderdrukten, de verwaarloosden.

Niet alleen is deze tijd een tijd van opoffering, het is ook een tijd dat sommigen met recht zullen ontvangen wat hen is onthouden. Elke rol is heilig en noodzakelijk voor de genezing van allen.

We eren de complexiteit van honger en verlangen en we worden bevrijd in een seizoen dat niet geworteld is in schaarste, maar in gerechtigheid, genezing en het welzijn van degenen die lang op hun deel hebben gewacht. Als dat geen bevrijding is....

Hannah Westerink

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

COLLECTEDOEL APRIL: ZOA

Meer dan 50 jaar geleden, 1973: honderdduizenden mensen ontvluchten Vietnam, in gammele bootjes. Ze gaan de zee op in de hoop in Thailand een veilige plek te vinden, weg van de oorlog die hun land verwoest.

Drie Groninger studenten zijn geraakt door al die vluchtelingen en ze richten een stichting op: Zuidoost-Azië (ZOA). Ze zamelen geld in om medische hulp te regelen en om opvang mogelijk te maken. De Stichting zal de vluchtelingen uit Vietnam nog dertig jaar lang ondersteunen.

Dat was het begin van de Stichting ZOA. Het werkterrein van ZOA bleef zich uitbreiden want vluchtelingen zijn er altijd. Nu is ZOA een internationale noodhulporganisatie die actief is in crisisgebieden over de hele wereld – zeker niet meer alleen in Zuidoost-Azië. Ook in Myanmar en in Jemen, Syrië, Sudan en in Oekraïne wordt hulp geboden. De naam ZOA bleef echter gehandhaafd omdat deze bekend is. Geïnspireerd door Mattheüs 25 (het geven van voedsel, drinkwater, onderdak, kleding) staan ze naast iedereen die hulp nodig heeft. Maar ZOA zorgt ook voor onderwijs, gelijke rechten voor iedereen en vredesopbouw. Want vrede en gerechtigheid zijn ook belangrijke Bijbelse thema's. Afhankelijk van de aard en de omvang van een ramp, blijft het noodhulpteam tot drie jaar betrokken. Waar mogelijk wordt samengewerkt met lokale partners en met duizenden vrijwilligers.

In april is de diaconale collecte bestemd voor ZOA.

Meer informatie: www.zoa.nl. U kunt uw bijdrage overmaken op NL11 INGB 0000 1314 51 t.n.v. diaconie DoReJo-gemeente o.v.v. ZOA

Tijdens de 4 zondagse vieringen in april wordt bij wijze van proef de mogelijkheid geboden om te geven via een QR code. Te gebruiken via uw eigen bank app.

Van DE PENNINGMEESTER VAN DE DIACONIE

Donatie Noodhulp.

**kerk
in actie**

De oorlog in het Midden Oosten treft ook nu weer veel mensen die letterlijk alles kwijt geraakt zijn.

In Libanon moesten gezinnen in alle haast op de vlucht. Zij hebben hulp nodig. Daarom heeft de Diaconie via Kerk in Actie € 500,- gedoneerd voor noodhulp.

Collecte februari

In februari hebben we gecollecteerd voor de Voedselbank Amersfoort, in plaats van het inzamelen van voedingsmiddelen. Het collectedoel was dichtbij en we voelen ons betrokken bij de Voedselbank. Dat bleek ook uit de opbrengst: € 1.439,25.

Dank voor uw gulle gaven!

Groet! Roland Loos, penningmeester Diaconie

VAN DE DIACONIE

Onze zeer gewaardeerde secretaris, Johanneke Maris, heeft afscheid genomen van de diaconie. Gedurende zes jaar heeft zij zich met hart en ziel ingezet voor diaconale taken. In de diaconie-vergadering van 9 maart hebben we haar bedankt voor haar grote inbreng. We zullen haar als diaken missen! Voorlopig zijn de taken van Johanneke onder de andere diakenen verdeeld zodat het werk doorgang vindt.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

In maart vergaderde de kerkenraad voor het laatst in de oude samenstelling, dus met Kees Meinema erbij. Als jullie dit lezen, is het na de jaarvergadering en hebben we hopelijk drie nieuwe kerkenraadsleden, namelijk Esther van der Steeg, Mirjam Montsma en Loes Meijer. Vanaf deze plaats wil ik Kees heel hartelijk bedanken voor acht jaar voorzitterschap. We hebben een nieuwe predikant aangenomen, een pioniersplek gestart, het reglement en de statuten aangepast, het kerkgebouw opgeknapt, de Boeier ontvangen en de samenwerking met de Ruimteviering gestart. Dat zijn allemaal positieve zaken waaraan Kees een belangrijke bijdrage heeft geleverd.

Om de nieuwe kerkenraadsleden goed in te werken hebben we een uitgebreide kennismaking voorzien op de eerste kerkenraadsvergadering (in april) en hebben we daarna een etentje en bespreking georganiseerd in april. We gaan dan onder andere het jaarplan en de taakverdeling bespreken.

We bereidden in de kerkenraadsvergadering de jaarvergadering voor. We bespraken de financiële stukken en het jaarverslag. We bespraken welke kosten de diaconie betaalt en welke de Johanneskerk. We betalen elk jaar een zogenaamd diaconaal quotum aan de PKN; dat doen we nu van de algemene middelen. We bespraken een notitie over de verhuur van onze beheerder Jan Nienhuis. We willen meer differentiatie aanbrenge in de huurprijzen.

We keurden het ontwerp van de nieuwe website goed. Als alles naar wens verloopt, is die in de lucht als jullie dit lezen. De Ruimteviering heeft een eigen pagina op onze website. We hebben een nieuwe organist, Susan Bloomfield. Zij is voorgesteld aan de gemeente in de dienst van 29 maart.

We bespraken de iftarmaaltijd met de stichting Secu na. Het was een gezellige avond met lekker eten, en leuke gesprekken aan de hand van jeugdfoto's die iedereen had meegenomen. Dank aan Corrie Hoekstra voor de voorbereiding.

Er zijn vaste ventilatoren besteld om de wieroekgeur na de dienst van de Ethiopiërs beter af te kunnen voeren.

Tot slot ook vanuit de kerkenraad veel dank voor het werk van Johanneke Maris voor de diaconie.

Wil je wat zeggen of vragen over de kerkenraad?

Dat kan per mail secretaris@johanneskerk.nl of telefonisch of via de app 06 1587 5667

Laura van Rossum du Chattel, Secretaris
REPARATIEKIST LECTOREN WEER AANGESCHERPT EN AANGEVULD

Op zaterdag 7 maart hebben de lectoren van de Johanneskerk, op uitnodiging van de Werkgroep Liturgie, een training 'Spreektechniek voor lectoren' gevolgd. We kregen van Nynke Duijzer-Algra van Bureau Dixit, begeleider van deze dag, leerzame handvatten aangereikt om onze stem, uitspraak en presentatie te verbeteren.

Een van de oefeningen die we deden was het met een rietje blazen in een halfgevuuld flesje water. Een hilarisch moment maar zeker ook memorabel, want het effect van dat geblaas bleek meer ruimte in onze monden en keelholtes.

De door Einar verzorgde lunch maakt deze verwendag compleet. Eenieder keek terug op een geslaagde en gezellige dag.

Mirjam Montsma

HOE WAS HET IN TANZANIA? (deel 2)

In de vorige Johannesbrief kan je het begin van mijn verhaal over Tanzania lezen. Van oktober tot januari heb ik vrijwilligerswerk gedaan bij een organisatie, The Olive Branch For Children.

Een van de vele activiteiten van deze organisatie is het runnen van een Montessorischool. Deborah, het hoofd van de organisatie, had me gevraagd om de leerkrachten van de montessorischool te trainen in montessorimethoden. Daarvoor heb ik veel in de klassen geobserveerd en leerkrachten ter plekke tips en suggesties gegeven. Aan het eind van mijn verblijf heb ik een driedaagse training gegeven om mijn observaties en tips met het hele team te delen (zie foto).

Ik heb ze ook veel laten oefenen op elkaar, zodat ze de nieuwe ideeën meteen uit konden proberen. Mijn focus lag niet alleen op montessori, maar ook op het gebruik van activerende werkvormen. Het onderwijs was namelijk erg passief: de leerkracht schrijft iets op het bord en de leerlingen schrijven het over. Uit de whatsappberichten die ik sinds mijn thuiskomst van het hoofd van de school krijg blijkt dat de leerkrachten proberen verschillende dingen toe te passen. Dat is bemoedigend!

Het leuke van dit schooltje is dat er leerlingen van heel verschillende achtergronden komen. Er zijn kinderen die uit achtergestelde gezinnen komen, en voor wie The Olive Branch een plek biedt

om veilig te wonen en naar school te gaan. Maar er zijn ook kinderen van expats die deze school kiezen omdat de kinderen hier ook een mening mogen ontwikkelen en creatieve vakken krijgen

.. Al deze kinderen gaan heel goed met elkaar om, als één grote familie. De groten zorgen voor de kleintjes, samen maken ze de school schoon. Hier zouden Nederlandse scholen nog wat van kunnen leren.

De oplettende lezers weten nog dat ik twee jaar geleden veel kleuterschooltjes op het platteland rond Mbeya heb bezocht. Daar ben ik niet naar terug geweest, omdat de schooltjes nu zelfstandig functioneren, zonder ondersteuning van The Olive Branch. Met

dank aan de Diaconie hebben alle schooltjes wel meubels gekregen.

In de vorige Johannesbrief heb ik geschreven wat ik mis van Tanzania. Wat ik niet mis: dat iedereen naar je kijkt. Als witte val je altijd op, je kan nooit eens onopgemerkt over straat lopen. Soms vragen mensen om geld, omdat ze denken dat je een soort wandelende geldboom bent. Dan probeer ik meestal maar een grapje te maken. Soms willen ze met je op de foto, terwijl je ze helemaal niet kent. Als ik in een goede bui ben doe ik dat maar, hoewel ik het niet echt fijn vind. Ik blijf liever onopvallend.

Misschien dat ik de komende tijd nog wel een bijeenkomst organiseer om meer over The Olive Branch te vertellen, hopelijk als Deborah zelf een keertje naar Nederland komt. Dan zal ik dat aankondigen in de Johannesmail.

Dank voor jullie interesse,

Karin van Dijk

INTERVIEW MET SUSAN BLOOMFIELD

Meestal gaat het bij de interviews in de Johannesbrief om iemand die al vele jaren betrokken is bij de Johanneskerk, bekend met veel ins en outs en actief op vele terreinen.

Zo niet deze keer.

Vandaag ga ik in gesprek met onze nieuwe organiste Susan Bloomfield. Twee keer heeft zij al een dienst 'ondersteund', zoals ze dat zelf noemt, maar 22 maart gaat haar contract pas officieel in, leuk om nu al wat uitgebreider kennis te maken.

Susan en Will (William), haar echtgenoot, staan samen voor de deur. Amersfoort is nog redelijk onbekend voor hen en het is een mooie dag voor een wandeling, een lunch en misschien ook nog een museum bezoek. Het is gelijk duidelijk dat zij geen moment voorbij laten gaan om Nederland te leren kennen. In

een e-mail staat het helder en duidelijk: *'Susan en Will vinden het geweldig in Nederland en hopen er voor altijd te blijven!'*

Susan is in 1973 geboren in de staat Washington, in het noordwesten van de Verenigde Staten. Ze is de middelste van drie zusjes, haar vader werkte als ingenieur en haar moeder was meer thuis en werkte later in de zorg. Haar familie van moederskant is begin vorige eeuw geëmigreerd uit Duitsland en haar vaders grootouders kwamen oorspronkelijk uit Engeland. Muziek speelde altijd een belangrijke rol in het gezin, maar alleen Susan heeft van haar liefde voor muziek haar werk gemaakt.

Susan begon op 7-jarige leeftijd met pianospelen en ze zong en speelde in de kerk (redelijk traditionele Baptistengemeente). Orgellessen vond ze aanvankelijk niet zo leuk, totdat een vriendin haar kennis liet maken met twee neobarokke orgels met mechanische tractuur (de kenners onder ons weten waar het over gaat en Susan legt het graag uit). Op de middelbare school begon Susan te spelen in een Episcopale (Anglicaanse) kerk en ze genoot zo van de liturgie en de muziek dat ze zich bekeerde. Ze lijkt het allemaal niet van een vreemde te hebben: trots noemt ze dat haar oma, haar tante en haar moeder ook kerkorganisten zijn geweest.

Susan studeerde aan de Pacific Lutheran University, waar ze les kreeg van inspirerende docenten en musici. Het was de springplank, die leidde naar een leven vol muziek (orgel, koordirectie, zang, klavecimbel en compositie) én een indrukwekkend CV. Ze raakte steeds meer geïnteresseerd in Gregoriaanse gezangen en oude muziek. Een masteropleiding in muziekgeschiedenis en musicologie sloot daar goed op aan.

Susan trouwde in 2021 met William Spangler. Ze delen de liefde voor muziek, musea en reizen. Susan en Will wilden al sinds hun kindertijd in Nederland wonen, en gezien het huidige politieke klimaat in de VS leek de tijd daarvoor rijp. Daarom zijn Susan en Will in augustus vorig jaar naar Nederland (Utrecht) verhuisd met een DAFT-visum (Dutch American Friendship Treaty). Dit visum stelt Susan in staat om les te blijven geven en muziek te maken, en Will om in Nederland te werken. Ze hebben nog geen dag spijt gehad, hoewel het missen van Susans zoon (22) en Wills dochter (15) bij tijden zwaar is. Gelukkig is er veel contact via internet.

Susan is erg blij met haar baan als organiste van de Johanneskerk, velen hebben haar al energiek van orgel naar piano en weer terug zien 'sluipen'. Haar inzet is om de gemeente *'te supporten in their singing'*, haar hoop is dat mensen haar gaan vertrouwen en dat ze een mooie bijdrage kan leveren aan de dienst en de gemeente. Ze studeert hard om dat meer en meer in het Nederlands te doen, -maar het leren van Nederlands duurt langer dan ze had gehoopt.

Wat haar zeker helpt, is dat ze is gaan zingen bij Koninklijke Oratorium Vereniging, waar alle repetities in het Nederlands zijn. Zeker niet makkelijk, maar wel erg leuk.

Als er dan nog tijd over is leest Susan graag, kijkt ze naar Engelse detectives, houdt ze van koken (Vietnamees) en handwerken, vooral van borduren. Chopin en Beethoven speelt ze graag als ontspanning.

Wat was het een voorrecht om nu al kennis te mogen maken met Susan (en Will), wat een energieke, bescheiden en getalenteerde vrouw is onze nieuwe organiste.

Dank Susan voor het inkijkje in je leven en je geschiedenis.

Hopelijk zijn er binnen nu en gauw vele momenten dat ook anderen je beter zullen leren kennen, dan is er zeker sprake van een win-win situatie.

En natuurlijk veel succes met het officiële begin van je nieuwe baan als organiste binnen de Johanneskerk!!

Trudy Leeuwendal

DE VRAGENLIJST OVER DE WINTERTAKKEN

Omdat de Groene Johannes graag wil weten hoe gemeenteleden aankijken tegen het experiment “Wintertakken” dat we in de maanden januari en februari hebben gedaan, is er een vragenlijst rondgegaan. Er zijn 22 mensen die de vragenlijst hebben ingestuurd. Sommigen hebben hem samen (als paar) ingevuld. De antwoorden waren voornamelijk positief. Mensen die het niet zo waardeerden of er niet zo mee bezig zijn, waren als respondenten veruit in de minderheid.

Men was het er in 21 van de 22 gevallen mee eens dat er een beleid is voor gifvrije bloemen en in de wintermaanden wintertakken bij de zondagse diensten in onze kerk.

De waardering voor de vaas met wintertakken: 14 waren er positief over, 4 vonden het nogal matig of wisselend van kwaliteit, 3 waren er negatief over van oordeel. Opmerkingen en suggesties hierbij: het mag wel wat gevarieerder, misschien een (duurzame) plant, misschien duurzame kunstbloemen in deze periode...

Bij de vraag wat men van de attenties vond, kwamen allerlei suggesties binnen. Over het algemeen is men het er zeer mee eens dat er een blijk van aandacht gaat naar gemeenteleden die extra aandacht goed kunnen gebruiken. Over de vorm verschillen de opvattingen, van “een mooie kaart is voldoende” tot “de wintertakken kun je ook best weggeven” en allerlei tips voor attenties zoals: biologisch fruit, een fles biologisch sap, een gedichtenbundel, chocolade, of een fles sap van Voedselbos Leusden. Waardering was er voor de potjes met biologische narcisbolletjes die in februari te koop kwamen. In januari was dat nog niet te koop. We hebben overigens de zeepjes die in januari werden weggegeven, gekocht bij de winkel van Eemhart, naast de Elleboogkerk, waar verstandelijk gehandicapten hun werk kunnen verkopen. De kaarsjes, die ook in januari een attentie waren, werden gemaakt door Katinka Slothouwer.

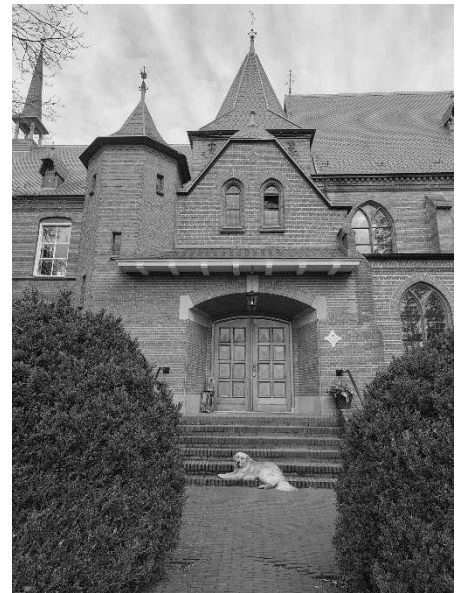
We gaan de resultaten van deze peiling en onze bevindingen komende zomer of herfst met de nieuwe kerkenraad bespreken en dan ook afspreken hoe we ermee verder gaan in de komende wintermaanden. Als u ons nog meer opmerkingen of ideeën wilt meegeven dan kunt u leden van de Groene Johannes de komende tijd nog hierover aanspreken.

Met groene groeten, Johanneke Maris

COLUMN:

Een paar weken geleden was ik voor een paar dagen in Klooster Nieuw Sion. Wat achtergrondinformatie over deze plek; tot 2015 was Nieuw Sion een klooster waar monniken baden, woonden en werkten: de Abdij Sion. Inmiddels zijn de broeders verhuisd naar het Waddeneiland en verhuisde ook de 'abdij' als zodanig. 'Abdij Sion' staat nu dus op Schiermonnikoog. De gebouwen werden verkocht aan de Stichting Nieuw Sion, opgericht door een initiatiefgroep die de plek wilde behouden als plaats van stilte, gastvrijheid en gebed. Door de jaren heen is Klooster Nieuw Sion uitgegroeid tot een plek en gemeenschap waar gasten, bewoners en vrijwilligers de ruimte krijgen om dichterbij zichzelf, God, de ander en de natuur te komen.

Ik was daar nu voor de tweede keer, de vorige keer ging ik erheen om na te denken over mijn keuze voor de Johanneskerk. Best een vruchtbare plek dus :-). Dit keer wat minder diepe reflectie, maar je hoeft gelukkig ook niet altijd voor grote beslissingen te staan. De getijdengebeden doen me altijd goed, net als het lopen en hardlopen door de bossen. Met een extra gelukje dat het die week buiten lente werd, dus het hardlopen werd beloond met een kloosterbiertje (van eigen brouwerij) op het terras in de zon. Echt afzien is het in dit klooster niet. Maar mijn eigenlijke hoogtepunt van deze kloosterdagen was 'de Waard van Sion'; een Golden Retriever genaamd 'Waard'. De eerste dag besloot ik dat mijn hoofddoel werd om vriendschap te sluiten met deze (klooster)hond. Die missie is geslaagd! Zelfs zo dat ik de laatste dag een boswandeling met 'm mocht maken en we heerlijk door de bossen hebben gelopen en gerend. Weinig leukers! Al met al, het heeft me goed gedaan; de rust, de vrolijkheid, het licht.

Vasalis – Voorjaar (In: Parken en Woestijnen, 1940)

Het licht vlaagt over 't land in stoten
wekkend het kort en straf geflonker
der blauwe wind- gefronse sloten;
het gras gloeit op, dooft uit, is donker.
Twee lammeren naast een stijf grauw schaap
staan wit, bedrukt van jeugd in 't gras...
Ik had vergeten hoe het was
en dat de lente niet stil bloeien,
zacht dromen is, maar hevig groeien,
schoon en hartstochtelijk beginnen,
opspringen uit een diepe slaap,
wegdansen zonder te bezinnen.

REIS DOOR DE RUIMTE

Ruimteviering

In de Johannesbrief zal dit seizoen steeds een bijdrage staan over en vanuit de Ruimteviering. Naast actualiteiten vanuit de vieringen worden aspecten van de Ruimtevieringen belicht.

Deze keer over de paaskaars. Guus Timmerman gaat niet alleen in op het gebruik van de paaskaars in de Ruimtevieringen, maar ook op de diepere betekenissen en achtergronden. Het artikel wordt in twee delen geplaatst: meer algemene achtergrondinformatie in dit nummer, en het gebruik in de Ruimteviering in de volgende Johannesbrief.

DE PAARSKAARS IN DE RUIMTEVIERING

In elke Ruimteviering brandt de Paaskaars. Ze wordt aan het begin brandend binnengedragen, brandt de hele viering door en wordt aan het eind (meestal) uitgeblazen.

De Paaskaars die ik van Het Brandpunt kreeg toen ik in 2017 voor het eerst als theoloog-voorganger voorging in de Ruimteviering.

Binnendragen gebeurt in een processie van de voorbereidingsgroep, de drager van de Paaskaars voorop, waar anderen bij kunnen aansluiten, tot de Paaskaars in de kandelaar wordt geplaatst.

Uitblazen gebeurt nadat de voorganger die de zegen afsmeekt, met haar of zijn handen om de vlam de warmte van de Paaskaars heeft overgenomen. Na het uitblazen draagt de voorganger de Paaskaars over aan een paar mensen in de kring die die warmte weer doorgeven aan anderen totdat ieder die heeft ontvangen. Symbolisch wordt de warmte van de Paaskaars ook doorgegeven aan de mensen die thuis of elders meevieren.

De Paaskaars heeft een bijzondere betekenis. Ze is verbonden met Christus. Wat die verbinding precies is, is een mysterie. Niet iedereen zal dat op dezelfde manier verwoorden. In het boekje voor de RuimtePaasviering in 2017 stond: *'Vandaag vieren we het paasfeest en besteden wij bijzondere aandacht aan de Paaskaars als helder symbool voor het licht waaruit wij putten en dat wij ook willen uitdragen. Geen verterend vuur maar een stille vriendelijke vlam, die zich niet al te gemakkelijk uit laat blazen.'*

In andere verwoordingen wordt Christus explicieter genoemd: de Paaskaars is het teken van Christus' aanwezigheid in ons midden. Ze verwijst symbolisch naar het Licht van Christus. Ze is het symbool van Christus, gisteren en vandaag, de alfa en de omega, het begin en het eind. Ze vertegenwoordigt Christus die verrezen is, zijn kerk bijeenbrengt en te midden van de gemeenschap rondom Hem werkzaam is. Het meest massief en voor de meesten van ons wellicht het minst goed navolgbaar: de Paaskaars is de verrezen Christus zelf.

Niet iedereen hoeft er overigens hetzelfde over te denken. Zeker in een oecumenische gemeenschap kan het zeer verschillen.

17 april 2017 PASEN
RUIMTE
Oecumenische viering van de Raad van Kerken Australië

liturgieboekje Pasen
2017

Elk jaar in de Paasnacht wordt een nieuwe Paaskaars in gebruik genomen. Deze kaars is met een aantal symbolen bekleed. Er staan de eerste en laatste letter van het Griekse alfabet op: de alfa (Α) en de omega (Ω). Christus is immers de alfa en de omega van de schepping. Door het jaartal erop aan te brengen, brengen we het voorbijgaande moment van de geschiedenis waarin wij leven, in de blijvende aanwezigheid van. Degene die was, die is en die zal zijn. En er staat een kruis op. Omdat de verrezen Christus de gekruisigde Christus is, gekruisigd om wat hij verkondigde en voorleefde. Voor wie dat geloven: om ons te bevrijden van de beklemming die het besef met zich kan meebrengen, dat iedere mens onvermijdelijk en telkens weer tekortschiet. Er kunnen ook andere symbolen op staan, maar die zijn ten overvloede

Dat de verrezen Christus die door de Paaskaars wordt vertegenwoordigd de gekruisigde Christus is, kan worden gesymboliseerd door bij het in gebruik nemen van de Paaskaars vijf Paasnagels in het kruis op de Paaskaars te steken. Deze vijf wierooknagels symboliseren de vijf wonden van Christus: aan handen en voeten en in de hartstreek. Het past bij het geloofsverstaan van de evangelist Johannes – de schrijver van het mogelijk oudste evangelie, aan wie ook het laatste Bijbelboek Apocalyps of Openbaring van Johannes wordt toegeschreven – om de Paaskaars in de eerste plaats als het symbool van de gekruisigde Christus te zien. Denk aan het verhaal van Thomas, die de ‘ongelovige’ wordt genoemd, die na de verrijzenis zeker wilde weten dat de Verrezenen inderdaad de Gekruisigde is. Het voert nu te ver om daar dieper op in te gaan. Om een verheerlijking van het lijden gaat hierbij in ieder geval niet.

In de rooms-katholieke traditie waarin ik leef, wordt de Paaskaars aan het begin van de Paaswake in de nacht van Stille Zaterdag op Paaszondag buiten het kerkgebouw aangestoken aan een vuur dat eerst is gezegend. Vervolgens wordt het ingewijd door er vijf Paasnagels in te steken om daarna in de kerkzaal te worden binnengedragen onder het zingen, drie keer, van ‘Licht van Christus’.

Daarna wordt dat licht verspreid onder alle deelnemers aan de viering die bij binnenkomst allemaal een devotiekaarsje uitgereikt hebben gekregen. Het binnendragen van een brandende Paaskaars in de Paasnacht gebeurde overigens al in de vroege kerk, dus ver vóór de Reformatie. In de rooms-katholieke traditie wordt de Paaskaars uitgeblazen aan het eind van de Pinksterviering, die de Paastijd afsluit. Vanaf dan is immers de heilige Geest, de Helper, in ons midden aanwezig en werkzaam. Met diens hulp is het de gemeenschap die de drager is van het Licht. Na de Pinksterviering gaat de Paaskaars naar de doopkapel, waar ze de verbinding waarborgt tussen elke doop en de doop tijdens de Paaswake. Ze brandt tijdens doopvieringen en uitvaartvieringen. Wanneer er afscheid wordt genomen van een overledene staat de Paaskaars bij het lichaam.

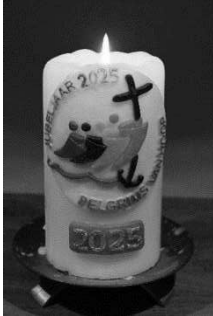
In veel protestantse kerken brandt de Paaskaars het hele jaar door in de vieringen. En wordt ze uitgeblazen in de Goede Vrijdagviering als gelezen wordt dat Jezus ‘de geest geeft’. Over beide

De Paaskaars die ik van de Sint Jozefparochie in Achterveld kreeg toen ik in 2004 als pastoraal werker afscheid nam

gebruiken is discussie. Ik ga daar nu niet op in. Eén punt, dat eigenlijk van beide gebruiken los staat, haal ik er wel uit: het uitblazen van de Paaskaars gebeurt in de richting van de gemeenschap: die krijgt de geest van Jezus, de heilige Geest, aangeblazen...

Guus Timmerman

Paaskaars
Ruimteviering en
Johanneskerk 2025

ECHO: TOELICHTING BIJ RUIMTEVIERING 19 april IN DE ELLEBOOGKERK

Op **19 april om 10.30 uur** is de Ruimteviering niet in de Johanneskerk maar in de **Elleboogkerk**, Langegracht 36. Zo raken museum en kerk elkaar.

Echo, Stephen Dean, 2026 foto Mike Bink

De zwarte ladder van Armando staat als een gedenkteken op het kruispunt bij kamp Amersfoort. Het is een aanklacht om alles wat er in dat 'schuldige landschap' gebeurde. Het is ook een onverwoestbaar geschenk van Armando aan de stad: er is een denkbeeldige ladder mogelijk uit elke huiveringwekkende situatie. Paradoxaal, een mens kan ontkomen én niet.

In de Elleboog kerk (het voormalige Armando museum!) hangen ladders in de omgekeerde richting vergeleken met die van Armando. Het is werk van de Frans- Amerikaanse kunstenaar Stephan Dean.

Het museum doet steeds weer de geschiedenis van dit gebouw eer aan. Het was ooit een parochie kerk. Van tijd tot tijd wordt het door kunst opnieuw een gewijde ruimte. Vier jaar geleden werd het van top tot teen beschilderd met Genesis taferelen. Deze zijn nu weer overgewit om over 100 jaar wellicht als vondst tevoorschijn gehaald te worden?

En nu weer een ander kunstwerk dat te denken geeft. Ladders vanuit de hoge, die de grond niet raken.

Ze zijn van een soort glas dat kleur geeft, onder invloed van zonlicht en beweging. En door de schaduwen die ze afgeven zijn er steeds andere ladders en bereiken ze soms de grond. Het heet 'echo'. Van wat, van wie, van waar....

Wat gebeurt er in de ruimte, zie je wat je ziet? Geeft het iets dat te denken geeft? Dat de hemel de aarde raakt of omgekeerd de aarde de hemel zoekt is in de kerk geen onbekende taal en

bijbelverhalen waarin dat gebeurt en gebeden waarin dat wordt gehoopt, zijn ons niet vreemd.
We denken vast dat het jacobsladders zijn...

Maar het kunstwerk biedt een vorm van verbeelding die ons losweekt van wat we al dachten.
Alle reden om er een kerkdienst te houden! Het museum ontvangt ons gratis maar mocht je een museumkaart hebben, zou je die dan mee kunnen nemen?

Dineke Havinga

VACATURE KOSTER

Kom je met enige regelmaat naar de kerk? En denk je 'ik wil wel iets voor de kerk doen'. Meld je dan aan als koster. De koster zorgt ervoor dat alles op zondag op rolletjes loopt. De koster opent de deur, zet koffie, zorgt dat de Paaskaars brandt en de microfoons aanstaan. Koster zijn de mensen op de achtergrond die kerkgangers vaak niet zien, maar die ervoor zorgen dat de kerkdienst vlekkeloos verloopt.

Het kost niet veel extra tijd, je komt iets eerder op zondag en gaat iets later weg, maar je hoeft nauwelijks te vergaderen. Dus als je een praktisch persoon bent, je houdt ervan om ervoor te zorgen dat zaken goed lopen en je hebt ongeveer eens in de acht weken tijd om iets langer in de kerk te zijn op zondagochtend, meld je dan aan bij Renske van Berkel of ondergetekende.

Nieuwe koster worden eerst ingewerkt door Renske.

Je kan ook Renske even bellen als je eerst meer informatie wil (0617477511).

Desiree Berendsen

BEWEGEN IN GELOOF, DANSEN IN DE STROOM

May 14 | 17 2026

Dit is het thema van de Europese Conferentie, de CMerk, die van 14-17 mei in De Rijtuigenloods in Amersfoort wordt gehouden. Het is bijzonder en uniek, dat Nederland na dertig jaar weer deze bijeenkomst mag organiseren!

Over deze ontmoeting, de Conférence Mennonite Européenne of Mennonitische Europäische Regional Konferenz, wordt met enthousiasme verteld door doopsgezinden die er eens een bezocht hebben. De kans gelijkgestemden te ontmoeten uit minstens tien verschillende landen, de sfeer om in een grote groep te zingen en te vieren, workshops over uiteenlopende onderwerpen te volgen en nu ook onze geschiedenis en identiteit te laten zien, nodigt uit om aan deze conferentie deel te nemen.

Het thema bewegen in geloof is bedoeld om te reflecteren op zowel onze geschiedenis als om aan te geven dat wij ons in de mogelijkheden in de toekomst moeten verdiepen. Er valt misschien

wel iets te leren van de jongere gemeenschappen uit Duitsland, Spanje of Albanië! En van samenwerkende geloofsgemeenten zoals in de Johanneskerk.

Dansen in de stroom verbeeldt onze turbulente wereld, waarin we ook moeten blijven dansen, zelfs als we het gevoel krijgen kopje onder te gaan of meegesleurd te worden in wat er in de wereld gebeurt. Tijdens de CMerk zal er ook letterlijk gedanst worden, bij de Aardedans of in de workshop van de Nederlands kampioene rolstoeldansen of tijdens het avondprogramma.

Veel mensen zijn bezig het programma vorm te geven, er is een muziekband van zangers en musici, er is een kinder- en jongerenprogramma en een informatiemarkt. Ook zal er een grote container worden gevuld met comforters en hygiëne kits, die we ter plaatse vullen en die daarna naar Oekraïne gaat.

De Rijtuigenloods is een fijne locatie voor onze conferentie. Als excursieprogramma worden er excursies in en om het mooie Amersfoort aangeboden, zoals bijvoorbeeld een stadswandeling, een boottocht, een bezoek aan Kamp Amersfoort.

We hebben ook uw hulp nodig! De quiltgroepen in Nederland hebben tasjes genaaid, die iedere deelnemer bij aankomst zal krijgen, gevuld met een programma- en een songbook, een duurzame koffiebeker en een stroopwafel, én diverse andere goodies. De tasjes zullen gevuld worden in de Johanneskerk in Amersfoort na de dienst op **zondag 3 mei** en omdat het er heel veel zijn, zou het fijn zijn dit met veel mensen te doen. Doet u mee? Alvast hartelijk dank.

Natuurlijk hopen we op veel deelnemers aan de CMerk, kijk op de website voor het programma voor registratie. www.cmerk2026.eu

Op dit moment hebben we behoefte aan twee logeeradressen voor conferentiegangers: een voor een Duits ouder echtpaar, en een voor de "general secretary" van de Tanzaniaanse Mennonites. Kan iemand van de Johanneskerk ons hiermee helpen?

Miekje Hoffscholte-Spoelder, voorzitter ADS en kerngroep CMerk

Zoals hiervoor staat, vindt in het Hemelvaartsweekend in Amersfoort de grote doopsgezinde conferentie plaats: CMERK 2026. Niet het doopsgezind wereldcongres, maar een regionale conferentie met alleen Europese doopsgezinden. Het belooft een hele ervaring te worden. Ik heb me opgegeven voor het hele programma. Wanneer u met me meegaat, kunt u mee voor de helft van de prijs (€ 125). Jan Nienhuis, jan.r.nienhuis@gmail.com.

60+VROUWENGROEP EN BIDDEN

De zestigplus-vrouwengroep heeft de laatste bijeenkomst gewijd aan bidden. We vonden het een spannend onderwerp. We bidden natuurlijk altijd mee in de dienst, maar daarbuiten? We herkenden allemaal het begrip "gebedsverlegenheid". Daar gaan we heel verschillend mee om.

Je komt in een gesprek over bidden al gauw op de vraag wat bidden eigenlijk is. Telt het ook als je thuis met aandacht een kaars aansteekt, en denkt aan mensen die hulp of aandacht nodig hebben? Telt het ook als je alleen in de natuur bent, en de omgeving als een kathedraal ervaart? Je wordt stil, je wordt je bewust van iets groters, en je voelt je dankbaar.

We vonden allemaal dat bidden iets fijns is als je het gemeenschappelijk doet, voor een gemeenschappelijk doel of wens of vanuit een gemeenschappelijke intentie. Samen bidden leidt tot verbinding met elkaar. Het is een belangrijk onderdeel van de dienst. De vorm die de Ruimteviering daarvoor hanteert, met een hand op de schouder van degene die voor je staat, vinden we positief.

Bidden is aandacht geven aan problemen in de maatschappij, die je zelf niet kan oplossen maar die wel heel belangrijk zijn om bij stil te staan. Iemand had bij catechisatie geleerd dat je alleen mag bidden voor iets, als je dan ook je handen uit de mouwen steekt voor diegene of dat probleem.

Liederen zingen in de dienst is ook een soort bidden; het heeft een meerwaarde boven "gewoon" zingen in een koor. Door bidden vernieuwt je hoop, en als je het samen doet, houd je met elkaar de hoop hoog. Bidden voor het eten geeft de dankbaarheid weer die je voelt voor het leven dat we leiden. Daar kunnen we niet genoeg bij stil staan. Alle gebeden kan je samenvatten met de woorden "Heer, ontferm u".

Een mooi gebed vonden we het lied *"Die mij droeg op adelaarsvleugels - die mij hebt geworpen in de ruimte - en als ik krijsend viel - mij ondervangen met uw wieken en weer opgegooid - totdat ik vliegen kon op eigen kracht (Huub Oosterhuis).*

Laura van Rossum du Chatel

WELKOM

In een Groninger kerkje zagen we dit bord.
Wat heerlijk om zo welkom geheten te worden.
Onbekenden op deze plek.
Na wat denken en kijken, meen ik te begrijpen,
dat het een dankzegging aan God was.
En ja, nu ook van mij.

Guus Leguijt

ACTIVITEITEN

STABAT MATER

Op **woensdag avond 1 april** presenteert **Het Brandpunt** een avond rondom het *Stabat Mater*.
Aanvang: 20.00 uur (toegang gratis, deurcollecte na afloop).

Centraal staat het live uitgevoerde *Stabat Mater* van Giovanni Battista Pergolesi (1710–1736). In de intieme bezetting van twee stemmen begeleid door de piano krijgt het eeuwenoude gedicht een indringende, menselijke nabijheid.

Lezing en luisteravond, met fragmenten van o.a. Arvo Pärt, Antonín Dvořák en Gioachino Rossini. en een live uitvoering van Pergolesi's *Stabat Mater*.

Josephine van Pampus belicht het *Stabat Mater* vanuit liturgisch perspectief en plaatst de tekst in de context van de Goede Week.

Marijke van Leerzem verkent hoe verschillende componisten door de eeuwen heen deze tekst muzikaal hebben verstaan.

Deze bijeenkomst is geen traditioneel concert, maar een moment van luisteren, bezinning en verstillung in de Stille Week.

M.m.v Cobi de Bruijn, sopraan, Mariëtte van Berkum, alt, Hans Wennink, piano

PAASFEEST AMERSFOORT

Op Stille Zaterdag vindt in Amersfoort het PaasFeest plaats. Een evenement dat ik (Hannah) samen organiseer met Graceland*, Christiaan Trommel (coördinator Jeugd Raad van Kerken Amersfoort) en Marleen Kool (Stadsdominee).

PaasFeest : Licht op je gezicht wordt een eigentijdse Paasviering waarin pelgrimage, kunst, ritueel en gemeenschap samenkomen. Het PaasFeest verbeeldt en beleeft Pasen als een weg van donker naar licht: van stilstand naar beweging, van afzondering naar verbondenheid, van wanhoop of cynisme naar gedeelde hoop. De dag is opgezet als een symbolische reis waarin je niet alleen toeschouwer bent, maar actief meeloopt, meeviërt en meemaakt.

Vanuit de Johanneskerk trek je de stad Amersfoort in om Pasen op verschillende plekken te beleven. Het programma start om 15.00 uur in de kerk, waarna een mini-pelgrimage begint: de eerste individuele stappen van een gezamenlijke reis die 's avonds rond 22.30 uur eindigt met een avondmaalritueel. Onderweg beleef je van alles, zoals dwalen in een tuin, woorden en muziek horen in de kapel van De Zwaan, samen eten en dansen met DJ Dieperactief. Hoewel Graceland zich in eerste instantie richt op jonge zinzoekers, is iedereen welkom! Kijk voor het volledige programma en tickets op de website van Graceland Festival.

* *Graceland is een christelijk geïnspireerde culturele beweging en zingevingsplatform dat ruimte creëert voor ontmoeting, verbeelding en gemeenschapszin. Vanuit kunst, muziek, rituelen en culturele vieringen zoeken zij naar vormen die het christelijke verhaal opnieuw laten klinken in deze tijd. Graceland richt zich met name op mensen die zich vaak niet (meer) thuis voelen in traditionele kerkelijke vormen, maar wel verlangen naar zingeving, verbondenheid en spiritualiteit die geworteld is in de christelijke traditie.*

WANDEL MEE MET 'T PELGRIMSTOCHTJE

Twee dagen pittig - en gezellig - wandelen, overnachten in een klooster en volop genieten van de natuur, samen met zo'n 40 medewandelaars. 't Pelgrimstochtje, op **vrijdag 10 en zaterdag 11 april**, speelt zich deze keer af in Noord-Limburg. We wandelen zo'n 20 km per dag door een gevarieerd en glooiend grenslandschap en verblijven halverwege in het Heilig Hart Klooster in kloosterdorp Steyl. Dat alles voor slechts € 100, inclusief busvervoer, avondmaaltijd en ontbijt. Wandel je mee?

We hebben nog een paar plekken vrij, dus meld je snel aan bij Jeroen van der Bijl: jvdbijl@axemedia.nl.

JOHANNESMAALTIJD

Wanneer? De volgende maaltijd is op **maandag 13 april**.

Hoe laat? Inloop met glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Voor wie? Voor alle gemeenteleden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!

Voor de maaltijd kunt u zich tot en met de voorafgaande zondagmiddag opgeven bij Corrie Bongers-Bos 033-8885103 of per e-mail aan: johannesmaaltijd@hotmail.com.

CONTACTLEDENBIJEENKOMST

Op **maandag 20 april** organiseren we een bijeenkomst voor de contactleden.

We komen om 15.00 uur bij elkaar in de kerk. We kunnen ervaringen uitwisselen, en we praten onder leiding van onze predikant Hannah Westerink over "missionair kerk zijn in deze tijd".

Hannah zal eerst uitleggen wat je hier allemaal onder kan verstaan.

Graag even laten weten of je wel of niet komt bij de secretaris (secretaris@johanneskerk.nl of 06 1587 5667). Tot dan!

PS voor werkende mensen is dit een onhandig tijdstip. Laat het weten als je graag een aparte bijeenkomst op een avond wilt, dan zorgen we daar voor.

MUTATIES

Afgelopen maand zijn er geen wijzigingen geweest in de ledenadministratie.

Informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com

Ingekomen stuk:

MET DE BUS?

Heeft u een lager inkomen? Reis een jaar lang gratis in de daluren binnen provincie Utrecht!

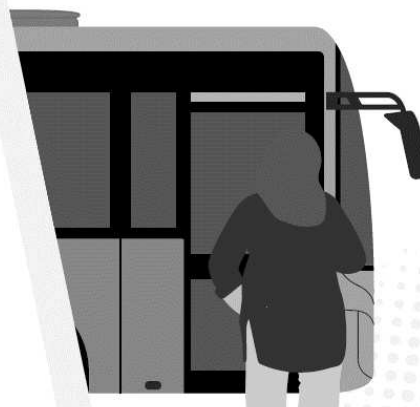
Bent u ouder dan
18 jaar?

Woont u in gemeente
Amersfoort?

Meld u aan!

**1 JAAR
GRATIS
REIZEN**

Deze actie geldt ook
voor uw kinderen!

Aanvragen?
Ga naar www.gratisovamersfoort.nl

Stad met een hart

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. M. Brijder

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

mw. Susan Bloomfield

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

KERKDIENSTEN

Stille Week

Witte Donderdag: 2 april om 19.30 uur- ds.

Hannah Westerink

Wij vieren het avondmaal en lezen over de laatste maaltijd van Jezus met zijn leerlingen.

Goede Vrijdag: 3 april om 19.30 uur- ds.

Hannah Westerink

Wij lezen de weg van Jezus naar het kruis uit Lucas.

Zondag 5 april: Pasen - ds. Hannah

Westerink

We vieren Pasen samen met de Cantorij o.l.v.

Marie-Christien Overdulve

Thema: 'Houd me niet vast'

Teksten: Hooglied 3: 1-5 en Johannes 20: 1-18

Zondag 12 april – ds. Paul van der Harst

Zondag 19 april: Ruimteviering: geen dienst in de Johanneskerk

(zie toelichting eerder in de Johannesbrief)

Zondag 26 april - Ds. Hannah Westerink

Teksten: Nehemia 9: 6-15 en Johannes 10: 1-10

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
